

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobkyně J.Z., bytem Na Ž. xx, LVI, proti žalované České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová č.25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované čj. xx ze dne xx,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení čj. xx ze dne xx se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované České správy sociálního zabezpečení (ČSSZ) ze dne 17.10.2011 byly zamítnuty námitky nyní žalobkyně J.Z. a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení čj. xx ze dne xx. V odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 17.10.2011 konstatuje žalovaná ČSSZ dosavadní průběh řízení a data námitkami napadeného rozhodnutí. Poté se zabývá uplatněnými námitkami a rozbořem dalšího posudku o invaliditě ze dne xx, když odborné posouzení posudkovým lékařem MUDr. Š. je z cc. V další pasáži odůvodnění napadeného rozhodnutí konfrontuje žalovaná ČSSZ uplatněné konkrétní důvody námitek s posudkovými závěry a tvrdí, že i novým posudkem byly námitky shledány nedůvodnými. Proto trvá na tom, že i revizním posudkovým zkoumáním bylo ověřeno, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí celkem 50% ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2, písm. b) z.č. 155/1995 Sb., čemuž odpovídá invalidita II. stupně.

Žalobkyně J.Z. ve své včas podané žalobě navrhuje, aby rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.10.2011 a jemu předcházející ze dne 25.7.2011 byla zrušena. Připomíná, že se její zdravotní problémy stále zhoršují, arthrosa pokračuje. Má navíc zkrácenou Achillovu patu, což způsobuje bolesti. Trvale ji bolí i kotník. Bolest pociťuje při každém kroku, navíc je její chůze nejistá. Ani léky ji mnohdy od bolesti nepomohou. Má diagnostikovaný šedý zákal a zvýšený nitrooční tlak s rizikem vzniku zeleného zákalu. Arthrosu má i v koleni. Psychicky se zhroutila a léčí se na psychiatrii. Je přesvědčena o tom, že ji invalidní důchod III. stupně náleží, a proto je napadené rozhodnutí nezákonné. Současně požaduje náhradu nákladů řízení, které blíže v žalobě nespecifikuje.

V průběhu jednání soudu dne 16.4.2012 žalobkyně J. Z. setrvává na důvodech podané žaloby. Na zelený zákal je vysloveno podezření, ale není prokázán. Pravidelně chodí na kontroly, někdy je nitrooční tlak zvýšený, někdy nikoli. Na operaci se šedým zákalem jde v květnu. Problémy se zrakem měla i v chráněné dílně, zde musela navíc asi 5 hodin stát, aniž se ji kdo ptal na zdravotní problémy. Jen ji sdělili, že by chtěl pak každý u práce sedět. Novou zprávu od psychiatra nemá, žalobkyně žádný nový důkaz nepředložila ani neoznačila. Psychiatricka ji sdělila, že zpráva ze září 2001 je postačující, jinou ji nedala. Od září 2011 byla u psychiatra asi 2x. Bere léky i na spaní a na nervy, jinak i na tlak a na cukrovku.

Žalovaná ČSSZ ve svém vyjádření k podané žalobě popisuje dosavadní stav řízení a odkazuje na příslušná zákonná ustanovení, kterými je daná problematika upravena. Také poukazuje na obsah napadeného rozhodnutí, ve kterém se vypořádala s uplatněnými námitkami. Věc je nutno posoudit z pohledu závěrů Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

V průběhu jednání soudu žalovaná ČSSZ navrhla zamítnutí žaloby.

Soud podle § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a poté, co dokazování doplnil v průběhu jednání soudu dne 16.4.2012 posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV), dospěl k následujícímu závěru.

Předně soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí konstatuje, že napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející netrpí takovými vadami, které by činilo napadené rozhodnutí nicotným, k čemuž by soud musel přihlédnout ze zákonné povinnosti. Napadené rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.10.2011 je také odůvodněno ve smyslu § 68 odst. 3) z.č. 500/2004 Sb., důvody rozhodnutí jsou tudíž přezkoumatelné.

Jak vyplývá z obsahu správního spisu, v to počítaje i záznamy o jednání před posudkovými lékaři, měla žalovaná ČSSZ k dispozici lékařské nálezy a žalobkyně měla možnost vyličit své subjektivní zdravotní obtíže a předkládat důkazy, zejména lékařské nálezy. Z tohoto pohledu nelze žalované nic podstatného vytknout.

V zájmu objektivizace skutkových a následně i právních závěrů a s přihlédnutím k § 4 odst. 2) z.č. 582/1991 Sb. (o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) a v souladu i s návrhem žalované ČSSZ, vyžádal soud posudek od PK MPSV a tímto posudkem ze dne 23. 2.2012 provedl důkaz.

Soud pokládá za nutné pro úplnost předeslat, a to s přihlédnutím k § 2 odst. 3) vyhl.č. 359/2009 Sb., že pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti se nesčítají, v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to ze zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Dále soud i připomíná, že sociální hledisko není zákonným hlediskem při rozhodování o invalidním důchodu, jak vyplývá z ust. § 38 až 40 z.č. 155/01995 Sb. Takové hledisko může být, obecně vyjádřeno, významné z pohledu podmínek, uvedených v z.č.117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, popř. z.č.108/2006 Sb., o sociálních službách. Dlužno je i připomenout

ust. § 87 z.č. 94/1963 Sb., o rodině, upravující vyživovací povinnost dětí, schopných se sami živit vůči svým rodičům.

Dávky důchodového pojištění jsou dávkami vyplácenými z rozpočtových prostředků státu, a proto v případě invalidního důchodu stát stanovil jednotná hlediska posuzování zdravotního omezení v souvislosti s mírou zachování či ztráty schopnosti soustavného výkonu práce. Taková hlediska jsou rozvedena v příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb., účinné od 1.1.2010, která je vydána na základě zákonného zmocnění (§ 108 z.č. 155/1995 Sb.). Hlediska zde uvedená jsou promítána prostřednictvím poznatků lékařské vědy u každého posuzovaného, čímž je zajištěna individualizace závěrů.

Posudková komise, jejímž členem byl i odborný lékař z oboru ortopedie MUDr. V. Z., měla k dispozici veškerou zdravotní dokumentaci vč. dokumentace praktického lékaře a nálezů, na které poukázala žalobkyně ve svém podání soudu. Z jednání posudkové komise se žalobkyně omluvila, PK MPSV měla ale k dispozici dostatek posudkově významných podkladů, aby mohla své posudkové závěry přijmout bez vyšetření žalobkyně v průběhu jednání komise.

Posudkové závěry, jak vyplývá z písemného vyhotovení posudku ze dne 23.2.2012, jsou přehledné a výstižné i s uvedením zdrojů posudkových závěrů. Z těchto závěrů vyplývá nejen samotný rozsah a míra zdravotního postižení, které bylo zjištěno klinickými vyšetřeními, ale i vztah tohoto postižení k míře zachování schopnosti soustavné výdělečné činnosti postiženého z pohledu odborných kritérií posudkového lékařství.

Od počátku řízení není sporu o tom, že žalobkyně J. Z. trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Jak z obsahu celého správního (zejména posudkového) spisu a z obsahu posudku PK MPSV vyplývá, rozhodující příčinou tohoto stavu je stav po implantaci endoprotézy talocrurálního kloubu vpravo pro poúrazovou arthrosu tohoto kloubu IV. stupně a stav po předchozích provedených operacích, s omezením hybnosti v hlezenním kloubu. Z dalších nálezů, týkajících se pohybového aparátu, jsou to pak degenerativní změny na páteři a ploténkách a nosných kloubech dolních končetin. Na páteři je klinicky zjištěno lehké omezení hybnosti hlavně v krčním úseku, kyčle jsou postiženy arthrosou I. až II. stupně s lehčím omezením hybnosti, kolenní klouby vykazují známky počínající arthrosy bez omezení hybnosti a levý hlezenní kloub je hybný v normě. Současně bylo ale také ověřeno klinicky, že se nejedná o uvolnění či jiné poruchy komponent, o luxaci či o infekci endoprotézy a nejedná se ani o závažnou poruchu motorických funkcí obou dolních končetin (což by pak bylo důvodem posuzování stavu podle písm. c/ níže zmíněného klasifikace). PK MPSV toto postižení hodnotila podle Kapitoly XV, oddílu B, položky 8, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Na závěru, že právě stav po úraze s následnými komplikacemi a léčebnými opatřeními je postižením dominantním, se posudková komise shoduje se závěry posudkových lékařů v celém průběhu řízení od roku 2009 s tím, že ani samotná žalobkyně netvrdí, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu je zcela jiný druh zdravotního postižení. A právě toto dominantní postižení je podkladem pro určení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, jak vyplývá z již výše zmíněného ust. § 2 odst. 3) vyhl.č. 359/2009 Sb., vydané na základě zákonného zmocnění (z.č. 155/1995 Sb.).

Posudková komise MPSV proto stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti na 40%, tedy na horní hranici rozmezí (u položky 8, písm. b). Kvůli dalším, avšak posudkově nikoli tak významným, onemocněním (zejména cukrovka a vysoký krevní tlak) zvýšila posudková komise hodnocení o 10% (což je maximální zvýšení) podle § 3 odst. 1,2) cit. vyhlášky na celkových 50 %. To odpovídá invaliditě II. stupně podle § 39 odst. 2, písm. b) z.č. 155/1995 Sb.

U onemocnění očního je vysloveno jen podezření na glaukom (zelený zákal), a jak i sama žalobkyně při jednání potvrdila, není prokázán žádným nálezem z poslední doby. Trpí ale šedým zákal, který ji má být operován v květnu t. roku. Ani výsledky psychiatrického vyšetření nevykazují nález takové vážnosti, který by vyžadoval např. akutní ošetření, hospitalizaci apod. Psychiatrický nález z doby současné, který by ale mohl mít význam pro posouzení věci z pohledu období vydání rozhodnutí (pro stanovení, které onemocnění je dominantní) žalobkyně nepředložila a podle svého tvrzení jej ani nemá. Lze v této souvislosti reálně předpokládat, že by odborný lékař-psychiatr takový nález vydal, pokud by dospěl k závěru, že došlo k radikálnímu vývoji (zhoršení) onemocnění u žalobkyně a neodkazoval by, jak uvedla sama žalobkyně, na svou původní zprávu ze září 2011.

Žalobkyně, a to i s přihlédnutím k její středoškolské kvalifikaci (zdravotní sestra), není schopna vykonávat práci vyžadující chůzi v náročném terénu, nebo dlouhé stání a spojenou s manipulací s těžkými břemeny či s prací ve vynucených polohách. Její pracovní potenciál je zachován, je ale schopna vykonávat jen činnosti s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti.

Žalobkyně J. Z. neprokázala zejména nezbytnými klinickými nálezy, vztahujícími se k období vydání napadeného rozhodnutí, že její zdravotní postižení odpovídá svou vážností a rozsahem omezení v běžném i pracovním životě invaliditě III. stupně podle § 39 odst. 2, písm. c) z.č. 155/1995 Sb., a nevyvrátila tak ani posudkové závěry PK MPSV ze dne 23.2.2012.

Soudu proto nezbylo, než podanou žalobu pokládat za nedůvodnou a jako takovou ji zamítnout podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto jí náhrada nákladů řízení nepřísluší podle § 60 odst. 1) s.ř.s. Proto soud rozhodl i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 16. dubna 2012

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
samosoudce